

2.

Měl za sebou náročný pracovní den. Podepisování dokumentů bylo příjemnou závěrečnou tečkou. Miloval své jméno. Bylo tak nevšední! Impozantní! Křestní odkazující na zákon a příjmení připomínající světovou metropoli. Alex Wiener! V rodném listě sice stálo Alexander. Po otci a dědovi. Od dětství se však představoval jako Alex. Jakmile mu bylo osmnáct, zažádal o úřední změnu. Prostě ten staromódní konec nechal smazat. Rodiče o tomto kosmetickém zákroku na jméně dlouho nevěděli. Zjistili to až na promoci. Matka to pochopila. Měla vkus. Otec byl zklamaný. Říkal něco o rodinné tradici. Alexe to netrápilo. Má krásné jméno. Kdo se něčím takovým může chlubit?

„Tady to máte,“ podal Petře složku s papíry.

Promnul si unavené oči. Těšil se domů. Tedy, těšil by se, kdyby... Vyčerpaně si povzdechl. Sofi a Max jsou roztomilí! Zbožňuje je! Vytáčí ho ale, jak pořád běhají, mluví, dělají hluk. A to jejich vítání! Pokaždé si musí dávat pozor, aby mu umatlanými rukama neušpinili oblek. Kolikrát Denise říkal, ať je drží v čistotě! Je neschopná postarat se o děcka, nebo mu to dělá naschvál? Furt něco patlají s barvami, hrají si s plastelí-

nou a na zahradě s pískem. Bude jí muset znovu vysvětlit, jak si představuje její práci. On pro rodinu dělá maximum, tak by snad i ona mohla zvládnout roli matky.

Vypnul počítač. Zamkl skříň. Zavřel trezor. V tomto byl důsledný. Data je potřeba hlídat. Sjel výtahem do suterénu, nasedl do vozu a vyjel z vyhrazeného parkovacího místa. Jel svižně, řízení si užíval. Za slabou půlhodinu otevíral vrata od garáže dálkovým ovládáním.

Pohled mu sklouzl na Denisino auto. *Kurva, to auto!* Mimo-
děk si vybavil její nevděk. Rok zpátky si vybíral nový firemní vůz. Svou tři roky starou, luxusně vybavenou a perfektně servisovanou limuzínku od firmy odkoupil a dal Denise. Rodina vypadá skvěle, jestliže žena jezdí v autě, které odráží společenské postavení manžela. Očekával vděk. Ovšem šeredně se spletl! Mekotala cosi o tom, že se jí s její starou fabkou dobře parkuje. Málem ho trefil šlak.

„To auto má osm airbagů, velké deformační zóny, maximální pasivní bezpečnost. Tobě je to zjevně jedno, ale já si přeju, aby moje děti byly ve voze v bezpečí!“

Po těchto argumentech zmlkla.

Toto vysvětlení pak s oblibou používal při konverzaci s cizími lidmi. Moc hezky znělo, že pro něj peníze nejsou důležité, prioritou je bezpečnost rodiny. Auto od firmy odkoupil za cenu nižší, než byla zůstatková hodnota toho jejího křápu. Každý má nějaké firemní benefity. Auto napsal na sebe a aplikaci k němu měl v mobilu taky on.

Zálibně přejel rukou po kapotě. Rozmrzele si vzpomněl, že Denisa zítra pojedje pryč. Škemrala už před měsícem. Zvláštní, že mu to zatím nepřipomněla. Asi se bojí.

Vstoupil do domu. Přivítala ho vůně hovězího na houbách. Zouval se a vzápětí slyšel: „Sofi, Maxi, tatínek přišel. Utíkejte ho přivítat.“